

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 5

Fylke:

Oslo

Tilleggsspørsmålnr.

Herad:

Spjåleby

Emne:

Vannbering

Bygdelag:

Hovin

Oppskr. av:

Aunt Sandnes

Gard:

Hellerås

(adresse):

Spjåleby

G.nr.

80

Br.nr.

1 og 3

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

Båse - og -

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Vass-sela har vort alen, og brukas nok av enkelte enda. - Den ligger på begge skulder. Bruken er me krok og festet i begge ender på vass-selau.
2. Vass-så, med ører de å tu ei stong i ryggen, de vannbering enda i bekk på hav. Den rommer ca 70 l. De mått de tel de bering. Fjellstomp eller ei tra skive oppi fjellindra skelving på vannet. Mjølke blei au frakta på samme vis
3. Ukjent. -
4. Vann de husebruk blir de nok best husemora som må skaffe eller ongene
5. og dette gjelder flere stam enda den dag idag. De fleste hus kravt blei i gammel tid bygd på fjell slik at vanninntog blir karbart. De fleste steder er det ordnet, men enna de det nok mange - allfor mange som må bære vann de husebruk. Te fjær og stoll er vann emdakt om trent-ørvalt. - Men idag som nok mange ville legge inn vann, de rø-lesning-etter å opprive

632

Dag ikke
bestands i
på små
brønner

2

for penge. Dette gjør alt sãmme verre
da leilighet pã landet snart er en saga.
Dette om raun spøgemaal gjelder serlig
de små og mindre bruk som ligger
langt fra byraude og avsides.

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

adr. NORSK FOLKEMUSEUM

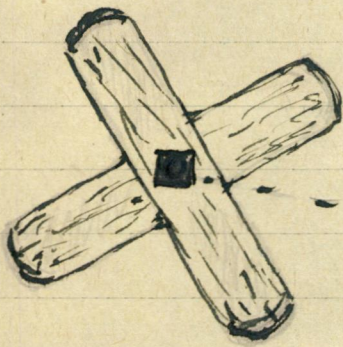
BYGDØY

632

Norsk Etnologisk Gransking
Pågående.

Traskiva som i gammal tid bruktes
för å lindse skvæping kan jeg nok
ikke skaffe - de er skildset forlangt,
men de jeg har set har vært kagd av
to fjæler som et kors.

Arbeidet
Arnt Sandem

Knauff til å fa i nær kjøpsel
skulle løfte.

Oslo -
Spisværing

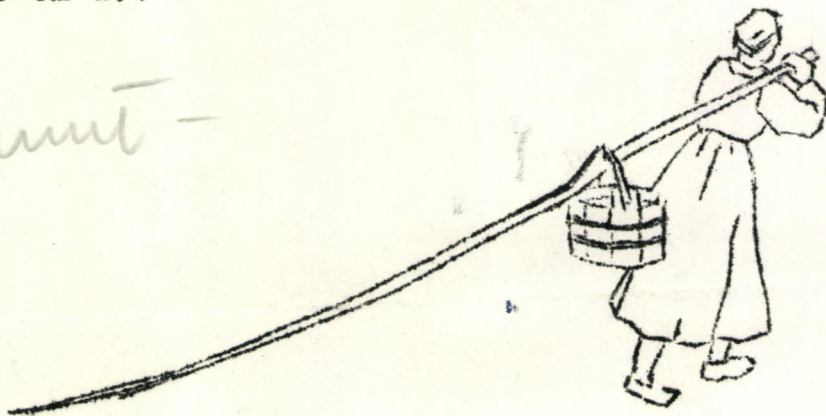
NORSK ETNOLOGISK GRANSKING
ADR. NORSK FOLKEHUSENE.
BYGDØY

Ver gild og skriv svaret med blyant på same ark.

Tilleggsspørsmål til nr. 5 Vannbæring.

I Tinn i Telemark har ein for eit par mannsaldrar sidan bore vatn på ei lang stong. Ein bar den eine enden over aksla, den andre enden drog ein etter seg på marka. Taret hekk på stonga bak ryggen åt den som bar (drog). Ein liten mothake på stonga gjorde at handtaket på bötta ikkje gleid. Stonga var såpass mjuk at vatnet ikkje skvampla over. Utanom denne opplysninga kjenner ein no denne metoden berre frå Värmland i Sverige. Det kan henda at det tidlegare har vore meir vanleg å bera vatn på denne måten. Hugsar nokon i Dykkar bygd noko om det?

Ukjent -

Tilleggsspørsmål til nr. 12.

Finst det noko opplysning om at ein brukar eller har bruka fiskebein og fiskehovud til brensel?

Har ein bruka kumøkk til brensel?

Ukjent.